

Europaudvalget 2012-13

~~EUU Alm.del Bilag 454~~

Offentligt
FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer

Dato: 24. juni 2013

Kopi af REU alm. del - svar på spørgsmål 421, 422, 423 og 708

Hermed omdeles til orientering kopi af Retsudvalget alm. del (2011-2012) – svar på spørgsmål 421, 422, 423 samt Retsudvalget alm. del (2012-2013) – svar på spørgsmål 708 til brug for Europaudvalgets møde den 25. juni 2013.

Med venlig hilsen

Niels Yde,
udvalgsassistent

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Det Internationale Kon-
tor
Sagsbeh: Steffen Dysted Mattsson
Sagsnr.: 2012-0030-0582
Dok.: 335720

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 421 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2012.

Morten Bødskov

/

Anders Herping Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 421 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I forhold til den europæiske konvention om overførsel af Domfældte bedes ministeren redegøre for, hvor langt Danmark er med implementeringen af de nye regler vedrørende mulighederne for at sende kriminelle EU-borgere til afsoning i deres hjemland. Ministeren bedes i forlængelse heraf give sin vurdering af, hvornår de nye regler kan forventes implementeret i resten af EU.”

Svar:

1. Rammeafgørelsen af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (2008/909/RIA) indeholder regler, som forventes at gøre det nemmere at overføre EU-borgere, der er dømt i Danmark, til afsoning i deres hjemland.

Reglerne i rammeafgørelsen bygger bl.a. på reglerne i Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførsel af domfældte og i tillægsprotokollen hertil af 18. december 1997, og det fremgår af rammeafgørelsen, at den fra den 5. december 2011 træder i stedet for de relevante bestemmelser i bl.a. disse konventioner, når der er tale om forhold mellem EU's medlemsstater indbyrdes.

2. Rammeafgørelsen indebærer, at en EU-medlemsstat (udstedelsesstaten) ved at fremsende en standardattest og den relevante dom, som idømmer sanktionen, kan anmode myndighederne i en anden EU-medlemsstat (fuldbyrdesstaten) om at anerkende dommen og overtage fuldbyrdelsen af sanktionen. Det kan i den forbindelse eventuelt være nødvendigt at foretage supplerende høringer mv. mellem de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder.

En EU-medlemsstat, som i medfør af rammeafgørelsen anmodes om at anerkende dommen og overtage fuldbyrdelsen, vil – til forskel fra retstilstanden efter de ovennævnte Europarådskonventioner – som udgangspunkt være forpligtet hertil, når der er tale om en dom vedrørende egne statsborgere, som bor på medlemsstatens område, eller som vil blive udvist dertil som følge af dommen. Pligten gælder uafhængigt af, om den domfældte har givet sit samtykke til overførselen.

En medlemsstat vil kun kunne nægte at overtage fuldbyrdelsen, hvis der foreligger bestemte grunde til at afslå dette. Afslag vil f.eks. kunne komme på tale, hvis den idømte sanktion ikke kan fuldbyrdes på grund af reglerne om forældelse, eller hvis sanktionen vedrører en person under den kriminelle lavalder.

Fuldbyrdelse af sanktionen vil ligeledes kunne afslås, hvis anmodningen om fuldbyrdelse i den anden EU-medlemsstat først fremsættes på et tidspunkt, hvor den domfældte mangler at afsone mindre end seks måneder af den idømte straf.

Det betyder, at det – på samme måde som efter de nævnte konventioner fra Europarådet – også efter rammeafgørelsen vil være vanskeligt at få overført personer, som kun er idømt en korterevarende frihedsstraf, inden det tidspunkt, hvor de efter de gældende regler vil kunne prøveløslades (eventuelt i forbindelse med gennemførelsen af en dom til udvisning), når der herudover tages højde for, at der ofte vil skulle ske fradrag for perioder med varetægtsfængsling.

3. Fristen for gennemførelse af rammeafgørelsens bestemmelser i medlemsstaternes nationale lovgivninger var den 5. december 2011.

For Danmarks vedkommende er der med lov nr. 347 af 14. maj 2008 om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, lov om udlevering af lovovertrædere og lov om Det Centrale Dna-profil-register gennemført de lovændringer, der er nødvendige for at opfylde rammeafgørelsen. De relevante lovændringer blev ved justitsministerens bekendtgørelse nr. 1044 af 3. november 2011 sat i kraft den 5. december 2011.

Det bemærkes, at der gælder særlige regler i forhold til overførsel af domfældte imellem de nordiske lande. De nærmere regler herom er fastsat i lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer (den nordiske straffuldbyrdelseslov).

4. Om implementeringen af rammeafgørelsen i de øvrige EU-lande kan oplyses følgende:

Rammeafgørelsen om overførelse af domfældte er endnu ikke gennemført i alle EU-medlemsstater. Ifølge de foreliggende oplysninger har alene nog-

le få medlemsstater foruden Danmark på nuværende tidspunkt gennemført rammeafgørelsen i deres nationale lovgivning.

Det forventes, at størstedelen af medlemsstaterne vil have implementeret rammeafgørelsen ved udgangen af 2012, men det må på baggrund af de foreliggende oplysninger forudses, at der også efter dette tidspunkt vil være enkelte medlemsstater, som fortsat mangler at gennemføre rammeafgørelsens bestemmelser i deres nationale lovgivning. F.eks. er det fra tysk side tilkendegivet, at man først forventer at have implementeret rammeafgørelsen fuldt ud i løbet af 2013.

Særligt for så vidt angår Polen hedder det i rammeafgørelsens præambel, at denne medlemsstat har brug for mere tid end de øvrige medlemsstater til at tackle de praktiske og materielle konsekvenser af overførslen af statsborgere, der er dømt i andre medlemsstater. Rammeafgørelsen indeholder på den baggrund en udtrykkelig undtagelsesbestemmelse, som indebærer, at rammeafgørelsen først fuldt ud finder anvendelse for så vidt angår Polen med hensyn til domme, der er afsagt efter den 5. december 2016, medmindre Polen selv erklærer ikke længere at ville benytte sig af denne undtagelse.

Herudover har Polen – ligesom en række andre medlemsstater – erklæret fortsat at ville anvende de retsakter om overførelse af domfældte, der gjaldt inden den 5. december 2011, i tilfælde, hvor den endelige dom, der pålægger sanktionen, er afsagt før en nærmere bestemt dato, der er anført i den pågældende erklæring. Denne dato må dog ikke ligge på et senere tidspunkt end den 5. december 2011.

5. Overførelse af domfældte udgør en vigtig del af det internationale strafferetlige samarbejde, og rammeafgørelsen herom må således på længere sigt forventes at få stor praktisk betydning for det strafferetlige samarbejde i EU.

Det fremgår bl.a. af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 422 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, at der er et antal indsatte i danske fængsler og arresthuse, der er statsborgere i en anden EU-medlemsstat. Det fremgår endvidere af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 423 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, at der i 2011 var 568 personer, som blev løsladt med en dom til udvisning, og at der pr. 6. februar 2012 var 206 indsatte, der var dømt til udvisning ved løsladelsen. Det er på den baggrund vurderingen, at der (i videre omfang end efter de hidtil gældende regler) –

vil være et antal domfældte i danske fængsler og arresthuse, der vil kunne overføres til afsoning i hjemlandet i medfør af reglerne i rammeafgørelsen – navnlig når rammeafgørelsen er implementeret i samtlige medlemsstater.

For at medvirke til at sikre en effektiv gennemførelse og anvendelse af rammeafgørelsen i praksis satte det danske EU-formandskab emnet på dagsordenen for det uformelle rådsmøde (Retlige og Indre Anliggender) i København den 26. og 27. januar 2012. På mødet blev det bl.a. drøftet, hvorvidt der kunne peges på yderligere tiltag, som kunne medvirke til at sikre medlemsstaternes effektive gennemførelse af rammeafgørelsen, jf. det vedlagte ”Discussion paper”.

Discussion paper

Informal Justice and Home Affairs Ministers' Meeting

Copenhagen

26-27 January 2012

Working Lunch (Justice)

Transfer of sentenced persons and social rehabilitation

On 27 November 2008 the Council adopted the Framework Decision on the application of the principle of mutual recognition to judgments in criminal matters imposing custodial sentences or measures involving deprivation of liberty for the purpose of their enforcement in the European Union (2008/908/JHA).

According to article 29 of the Framework Decision Member States shall take the necessary measures to comply with the provisions of the Framework Decision by 5 December 2011. In its Green Paper of 14 June 2010 ("Strengthening mutual trust in the European judicial area – a Green Paper on the application of EU criminal justice legislation in the field of detention"), the Commission highlighted the importance of the above Framework Decision in the context of mutual recognition instruments and their impact on mutual trust between Member States in the area of detention.

The purpose of the Framework Decision is to establish an effective mechanism for transferring sentenced persons from one Member State to another in order to facilitate their social rehabilitation.

When considering the transfer of a sentenced person, the issuing State shall take into account various factors, such as the sentenced person's attachment to the executing State, whether he or she regards it as his or her linguistic, cultural, social or economic centre, and whether there are family ties or other links to the executing State.

In accordance with the principle of mutual recognition, the executing State shall accept the decision of the issuing State to transfer the sentenced person unless one of the grounds for refusal in the Framework Decision applies.

Effective rehabilitation is not only in the interest of the sentenced person and his or her home country. To the extent that the sentenced person has engaged in for example cross border criminal activity, other Member States have a similar interest in reducing the risk that the person in question relapses into crime.

It seems a reasonable assumption that the sooner the transfer of the sentenced person takes place the greater are the chances of successful social rehabilitation. It is therefore essential to facilitate the effective application of the Framework Decision and to ensure that the necessary procedures and tools for speedy transfer of sentenced persons are in place. The Commission has already held one expert meeting with Member States to discuss the implementation of the Framework Decision and is planning another session in early 2012.

In order to facilitate the implementation and practical use of the Framework Decision the Presidency would like to encourage a debate on the issue of transfer.

Ministers are in this regard invited to give a brief state of play on their implementation of the Framework Decision into national law and to share any lessons learned.

The Presidency furthermore invites ministers to consider the following questions:

- Is there a need for additional measures to facilitate the successful implementation and practical use of the Framework Decision? If so, which measures could be envisaged?
- Could the practical effect of the Framework Decision be improved by establishing general procedures or structures in Member States (e.g. single points of contact)?
- Is there a need for EU measures on social rehabilitation in prisons in order to ensure effective rehabilitation across Europe?

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2012-0030-0581
Dok.: 330892

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 422 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2012.

Morten Bødskov

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 422 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Der ønskes en opgørelse over, hvor mange udlændinge der d.d. er fængslet i Danmark samt fra hvilke lande, de kommer.”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der den 2. februar 2012 var indsat 4.075 personer i kriminalforsorgens fængsler og arresthuse. Heraf var 3.087 indsatte danske statsborgere, og 988 indsatte havde et andet statsborgerskab end dansk. Fordelingen af de indsatte på statsborgerskab var ifølge kriminalforsorgens klientsystem som følger:

Indsatte i fængsler og arresthuse pr. 2. februar 2012, fordelt på statsborgerskab

Danmark	3.087
Somalia	79
Rumænien	78
Tyrkiet	60
Litauen	56
Irak	50
Polen	49
Statsløs	37
Iran	30
Jugoslavien	30
Bosnien-Hercegovina	26
Marokko	25
Serbien	25
Pakistan	24
Sverige	24
Afghanistan	23
Holland	23
Libanon	15
Storbritannien	14
Tunesien	14
Algeriet	13
Albanien	12
Senegal	12
Statsløs palæstinenser	12
Ghana	11

Gambia	10
Nigeria	10
Chile	8
Estland	8
Montenegro	8
Norge	8
Sri Lanka	8
Bulgarien	7
Guinea-Bissau	7
Indien	7
Libyen	7
Thailand	7
Portugal	6
Rusland	6
Tyskland	6
Uganda	6
Vietnam	6
Island	5
Armenien	4
Belgien	4
Cuba	4
Guinea	4
Jordan	4
Tidl. Jugoslaviske Republik Makedoni- en	4
Philippinerne	4
Brasilien	3
Cameroun	3
Egypten	3
Frankrig	3
Italien	3
Kosovo	3
Slovakiet	3
Spanien	3
Sudan	3
Tjekkiet	3
Burundi	2
Israel	2
Kina	2
Kroatien	2
Liberia	2

Mongoliet	2
Nepal	2
Rwanda	2
Sierra Leone	2
Ukraine	2
Ungarn	2
Amerikas Forenede Stater (USA)	1
Australien	1
Ecuador	1
Etiopien	1
Georgien	1
Hondouras	1
Hviderusland	1
Irland	1
Kapverdiske Øer	1
Kenya	1
Letland	1
Mauritius	1
Tanzania	1
Trinidad og Tobago	1
Uruguay	1
Zimbabwe	1
Østrig	1
Ukendt, uoplyst, andre	19

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2012
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Cecilie Maarbjerg Qvist
Sagsnr.: 2012-0030-0581
Dok.: 330936

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 423 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2012.

Morten Bødskov

/

John Vestergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 423 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Der ønskes en opgørelse over, hvor mange udlændinge, der efter endt afsoning skal udvises fra Danmark, herunder hvor mange, der får deres hjemrejse betalt.”

Svar:

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at en opgørelse fra kriminalforsorgens klientsystem over løsladte fra fængsler og arresthuse i 2011 viste, at der var 568 personer, som blev løsladt med en dom til udvisning.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at en opgørelse fra kriminalforsorgens klientsystem fra den 6. februar 2012 viste, at der på denne dato var 206 indsatte, der var dømt til udvisning ved løsladelsen.

Rigspolitiet har oplyst, at Rigspolitiet ikke er i besiddelse af oplysninger om antallet af udlændinge, der efter endt afsoning og i forbindelse med udsendelse får deres hjemrejse betalt.

Rigspolitiet har desuden oplyst, at det følger af udlændingelovens § 43, stk. 2, at såfremt politiet drager omsorg for en udlændings udrejse, skal udlændingen afholde de udgifter, der for udlændingens eget vedkommende er forbundet hermed. Hvis udlændingen ikke har tilstrækkelige midler, afholdes udgifterne dog foreløbigt af statskassen. Udgifterne afholdes dog endeligt af statskassen, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) og medvirker til sagens oplysning og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller medvirker til udreisen uden ugrundet ophold. Dette gælder dog ikke, hvis en udlænding er omfattet af udlændingelovens § 10, som bl.a. vedrører udlændinge, som anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis en udlænding er omfattet af udlændingelovens § 53 b, dvs. i de tilfælde hvor en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 må anses for åbenbart grundløs.

Rigspolitiet har endelig oplyst, at der som en del af sagsbehandlingen i forbindelse med udsendelse af en udlænding – udenfor de i § 43, stk. 2, nævnte særlige tilfælde – foretages en konkret vurdering af, hvorvidt udlændingen er i besiddelse af kontante midler, så udlændingen selv helt eller delvist kan betale for sin hjemsendelse.

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. april 2013
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Steffen Dysted Mattsson
Sagsnr.: 2013-0030-1379
Dok.: 732292

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 708 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 708 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, hvor mange dømte udlændinge der blev overført fra Danmark til afsoning i et hjemland uden for de nordiske lande i 2012, og hvad er det tilsvarende tal for Norge og Sverige?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at der i 2012 blev overført 16 domfældte udlændinge fra Danmark til afsoning i hjemlandet.

Ifølge Justitsministeriets oplysninger er de tilsvarende tal for Norge og Sverige henholdsvis 48 og 32.

De nævnte antal overførsler omfatter ikke sager, der er behandlet i medfør af de særlige regler om overførsel mellem de nordiske lande, jf. for Danmarks vedkommende lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. som senest ændret ved lov nr. 394 af 30. april 2007.